

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 4. Parentum non irascentium culpa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

uit. Denique populum illum, de quo dixit:
Osce 1. 3. *Ex Aegypto vocavi filium meum*, quia vidit
 Christo tam inimicum, & in Hierosolymita-
 na clade, & vsque ad hunc diem, quàm varijs
 modis afflixit? Nimirum vt ipse iustissima
 ira in refractarios animaduertit, ita vel ex-
 emplo vult etiam alios ad iram rationi con-
 sentaneam excitare. Sunt enim multi adeò
 sine bile, & ratione, vt omnia sinant susque
 deque ire, & nunquam irascantur, nisi quan-
 do alios vident iustissimam licet iram à se
 postulare, iram à ratione dictatam, à Numi-
 ne mandatā; ab ipsis Ethnicis approbatam:
 dummodo in potestate habeatur, & ipsa
 non superet vincatq; rationem. Potest enim
 facile degenerare, cùm Gallius Vibius vir
 magnæ eloquentiæ insaniam mentiens, quod
 assimilabat, ad verum redegerit. Subesse de-
 bet ira non præesse.

Cel. 1. 6,
c. 35.

IV.
PAREN-
TVM NON
IRASCEN-
TIVM CVL-
PA.
1. Reg. 2.
22.

Vtinam hæc ira esset in omnibus parenti-
 bus, qui suos liberos nimia destruunt indul-
 gentia, & vel omnino conniuent, vel nimis
 molliter irascuntur, quando audiunt, pro-
 lem suam exorbitare; quemadmodum Heli,
 qui erat senex valde, & audiuit omnia, qua fa-
 ciebat filij sui vniuerso Israeli: & quo modo dor-
 miebant cùm mulieribus, qua obseruabant ad
 ostium

ostium tabernaculi: & dixit eis: *Quare facitis res huiusmodi? quas ego audio, res pessimas, ab omni populo? Nolite, filij mei: non enim est bona fama, quam ego audio, ut transgredi faciatis populum Domini. Si peccauerit vir in virum, placari ei potest Deus si autem in Dominum peccauerit vir, quis orabit pro eo? Vbi multa consideratione digna se se offerunt. 1. Non fuisse dubia filiorum crimina. 2. non fuisse exigua. 3. non fuisse pauca. 4. non fuisse occulta, sed publica & scandalosa. 5. non latuisse eorum parentem, qui ea non ab vno, sed ab omni populo audiuit. Non fuisse dubia, tot testes ostendebant, nec ipsi negabant rei. Non fuisse exigua, locus, genus, occasio peccandi ostenderunt. Siquidem in loco ad orationem & sacrificia deputato, & cum personis Dei seruitio destinatis peccauerunt: nam dormiebant cum mulieribus, quæ obseruabant ad ostium tabernaculi, lustrum è templo facientes. Non fuisse pauca, indicant illa omnia, quæ faciebant filij vniuerso Israeli. Non fuisse occulta, sed publica & scandalosa, exprimitur illis verbis, quia omnis populus eos accusabat; & quæ Heli ipse dixit, ut transgredi faciatis populum Domini. Non latuisse parentem, illa etiam declarant; Et au-*

diuit omnia, quæ faciebant filij sui. 6. Igitur Heli & senij autoritate, & potestate paterna, & sacerdotali pietate vti debuisset, 7. Debuisset & sacrificia promouere, quæ filij impediabant, *nescientes Dominum, neque officium sacerdotum ad populum; sed quicumque immolasset victimam, veniebat puer sacerdotis, dum coquerent carnes, & habebat fuscinulam tridentem in manu sua, & mittebat eam in lebetem, &c.* Et erat peccatum puerorum grande nimis coram Domina; quia retrahebant homines à sacrificio Domini. 8. An non debebat hoc etiam grande esse coram Heli? Sed ille parens fuit indulgens. Mitio fuit, amore cæcus fuit, filijs irasci non potuit. 9. *Quare facitis res huiusmodi?* ait: quasi occasionem eis offerret, se excusandi, aut quasi illi causam dicere honestam rerum tam inhonestarum potuissent. 10. *Nolite filij mei,* inquit, *non enim bona est fama, quam ego audio.* Quasi eorum illum fama magis, quàm culpa affligeret. *Non irasci, in quibus oportet, insipientis est,* ait Aristoteles. Quid mollius potuit dicere, quàm: *Nolite, filij mei?* baculum arripere debuisset; homines nequam veriùs nominasset; à capite ad calcem, per scapulas & lumbos, per femora & crura loris eos, ex merito conscribisset. Sed

Aristot.
lib. 3.
Ethic.

Sed ira defuit illi, quamvis, si S. Hieronymo credimus, alioqui sanctimonia esset illustris. Sic amor eum filiorum excacavit. Ut & nos plerumque *Non videmus mantica, quod in tergo est.* Ad aliorum vitia aquilæ, lynces, & toti, sicut Argus, oculo. Domestica excusamus, & quâ possumus, tegimus; ne culpa in nos redundet. Ira tunc nobis deest, sicut defuit Heli.

Ne vobis quoque desit, ô parentes, *irascimini, & nolite peccare,* si filij vestri peccant. Immo nolite huius Heli effeminatam clementiam superare. Heli, indulgentiâ peccavit: & tamen accusationes *ab omni populo* admisit, vos non vultis audire, si quis filios vobis vestros accuset; putatis nimirum illos delinquere non posse; plus filijs creditis, quàm accusatoribus filiorum; vera dicentes, illico pulli vestri eludunt negando, & perfrictè mentiendo. Heli filios suos vocavit, & accusatores, non nisi generatim citavit, *ab omni populo,* se rem audisse, dixit: non dixit, Joachim vos accusavit, ut nôritis vestrum proditorem; non nominavit Manassem; non descripsit alium, quem facile coniectura assequi possent: vos, ut filios vestros in odium, atque vindictam incitetis, ut dissidia pariatis,

S. Hieronym. in cap. 6. ad Ephes,

V.
QVAM
MALE
QVIDAM
INDUL-
GENTIAM
HELI IMI-
TENTVR?